

Prima instanță: Jud. Soroca, sediul Central (jud. M. Soficiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sochirca Ana, prin intermediul avocatului Sandu Stela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sochirca Ana împotriva Snejanei Nenița cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Anei Sochirca și menținută hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 23 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 15 septembrie 2016, Sochirca Ana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Nenița Snejana privind rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii a indicat că împreună cu Sochirca Filip, fiind de vârstă înaintată la începutul anului 2009 au decis să doneze gospodăria sa din sat. xxxxx nepoatei Craveț Snejana cu condiția întreținerii pe viață.

Explică că la 19 februarie 2009, notarul public Radu Marco a întocmit, autentificat și înregistrat contractul de donație cu condiția întreținerii pe viață nr. xxx, potrivit căruia au donat dobânditorului imobilul compus din casa de locuit individuală cu suprafața de 46,8 m², construcțiile accesorii împreună cu terenul pentru construcții cu suprafața de 0, 2757 ha, nr. cadastral xxxxxxx.xxx situate pe str. xxxxx, sat. xxxxx, raionul xxxxx. Sectorul de teren (grădină) cu suprafața 0,005 ha situat în extravilanul satului xxxxx, r-nul xxxxxx cu nr. cadastral xxxxxxx.xxx.

Afirmă că, potrivit contractului sus numit nepoata Craveț Snejana s-a obligat să-i întrețină pe parcursul vieții, asigurându-i cu hrană, medicamente, îmbrăcăminte, încălțăminte și suportând cheltuielile ce țin de înmormântarea acestora.

Relevă că, la 14 octombrie 2011 a decedat soțul ei Sochirca Filip, astfel rămânând singură la întreținerea nepoatei, însă ultima și-a schimbat radical comportamentul, neîndeplinindu-și obligațiunile asumate.

Susține că se întreține singură, achită serviciile comunale, iar nepoata și soțul ei au început să aplice forța fizică în privința sa, fapt pentru care s-a adresat la organele de poliție, fiind intentat un proces contravențional.

Cere reclamanta admiterea acțiunii, rezoluțiunea contractului de donație cu condiția întreținerii pe viață nr. xxx, încheiat cu pârâta Nenița Snejana la 19 februarie 2009.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 23 ianuarie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Sochirca Ana.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 mai 2017, a fost respins apelul declarat de către avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Anei Sochirca și menținută hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 23 ianuarie 2017.

La 20 iulie 2017, Sochirca Ana, prin intermediul avocatului Sandu Stela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond din 23 ianuarie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este una neîntemeiată, nefondată și abuzivă.

Consideră că instanțele inferioare au aplicat eronat legea, ceea ce a condus la emiterea unei decizii ilegale.

Menționează că în pct. 34 a deciziei Curții de Apel Bălți, instanța de apel susține că hotărârea instanței de judecată este emisă cu examinarea tuturor circumstanțelor cauzei în ansamblul lor, cu aprecierea corectă a probelor prezentate prin prisma criteriilor de relevanță, concludentă și incidentă în prezenta speță și cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, iar de facto instanța de apel a făcut contrariul și nu a apreciat corect probatoriul cauzei.

Explică că instanța de apel în pct. 42 al deciziei reține prevederile art. 844 alin.(1) Cod Civil, potrivit căruia beneficiarul întreținerii poate să ceară rezoluțiunea contractului în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către dobânditor, Sorchica Ana adresându-se cu prezenta acțiune, iar în pct. 43 menționează faptul că contractul de întreținere este un contract *intuitu personae*, întrucât conține obligația de a face, strict personală și netransmisibilă, aici instanțele au apreciat eronat aceste prevederi, deoarece în speță unica persoană de a-și respecta obligațiile contractuale este Craveț Snejana.

Totodată în pct. 46 instanța de apel menționează faptul că argumentul apelantei și reprezentantului apelantei referitor la neexecutarea din partea dobânditorului a obligației de întreținere are un caracter neîntemeiat, or acest fapt nu a fost probat de către apelantă prin prisma prevederilor 118 Cod Civil, în această situație instanțele inferioare nu au luat în considerație declarațiile martorilor care au fost audiați în cadrul ședinței de judecată și care au confirmat poziția reclamantei precum că ultima nu a fost îngrijită conform contractului nr. xxx din xx xxxxxxxx xxxx.

Precizează că instanțele au examinat superficial probatoriul cauzei, iar probele prezentate de Sochircă Ana au fost trecute cu vederea.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 25 mai 2017 la 13 iunie 2017 (f.d.110), iar conform avizului de recepție/livrare Sochirca Ana a recepționat decizia instanței de apel la 20 iunie 2017 (f.d.113).

Prin urmare, recursul declarat de aceasta la 20 iulie 2017 se consideră depus în termen.

La 22 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei, Nenița(Craveț) Snejana nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Sochirca Ana, prin intermediul avocatului Sandu Stela, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sochirca Ana,

prin intermediul avocatului Sandu Stela nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Sochirca Ana, prin intermediul avocatului Sandu Stela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu